

Σύντομα Πατερικά Μηνύματα

■ Ἐπὶ τῇ Ἀποδόσει τῆς Ἔορτῆς τοῦ Πάσχα

«Σήμερον ἔαρ μυρίζει καὶ καινὴ κτίσις χορεύει»*¹

Ἄγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀναστάντι·

Ο προφήτης Ἡσαΐας μᾶς προσκαλεῖ τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἰς μίαν ιερὰν ἀνάβασιν: «Δεῦτε καὶ ἀναβῶμεν εἰς τὸ Ὄρος Κυρίου καὶ εἰς τὸν Οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν Ὁδὸν Αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ»².

Ἐμπρός, ἃς ἀναβῶμεν εἰς τὸ «Ὄρος Κυρίου» καὶ εἰς τὸν «Οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ» ἃς ἀνέλθωμεν εἰς τὸ θεῖον καὶ ὑψηλότατον «Ὄρος» καὶ εἰς τὸν θεοτείχιστον «Οἶκον» τῆς Ἅγιας Ὁρθοδόξου Ἑκκλησίας μας, χορεύοντες μυστικῶς καὶ πανηγυρίζοντες καὶ ψάλλοντες μεγαλοφώνως: «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας· χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε»³!

* * *

Πραγματί· ὅσοι ἡξιώθημεν διὰ τοῦ Ἅγιου Βαπτίσματος νὰ γίνωμεν «σύσσωμοι»⁴ τοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τοῦ Ιεροῦ Χρίσματος νὰ λάβωμεν τὸ Βάπτισμα τοῦ Πνεύματος, ἔχομεν ἀνέλθει εἰς τὸ ἔνδοξον «Ὄρος Κυρίου», εἰς τὸν εὐλογημένον «Οἶκον» τῆς Ὁρθοδοξίας μας· καὶ ἐμάθομεν τὴν «Ὁδὸν Αὐτοῦ», τὰς θεϊκὰς καὶ σωτηρίους ἐντολάς, τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν θεωρίαν, διὰ τῶν ὄποιων βιώνομεν τὸν προσωπικόν μας φωτισμὸν καὶ τὴν πνευματικήν μας ἀνάστασιν ἐκ τῆς νεκρώσεως τῶν παθῶν καὶ τῆς ἀμαρτίας.

Αύτή ή ἀνάστασις καὶ ή μεταμόρωσίς μας ἐν Χριστῷ χαριτώνει τὰ πνευματικά μας αἰσθητήρια καὶ κατὰ τρόπον ἄρρητον αἰσθανόμεθα τὴν μυστικὴν «εὐωδίαν», ἡ ὁποία ἔξεχύθη καὶ εὐωδίασεν ὀλόκληρον τὴν ἀνακαινισθεῖσαν φύσιν μὲ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος μας.

«Σήμερον ἔαρ μυρίζει καὶ καινὴ κτίσις χορεύει! Χαίρει καὶ εὐφραίνεται ἡ «καινὴ κτίσις» καὶ τὸ πάντερπνον ἔαρ ἐκφράζει τὴν ἀγαλλίασιν τῆς δημιουργίας, ἡ ὁποία σήμερον ἀπελευθερώνεται μαζὶ μὲ τοὺς ἀνθρώπους «ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἑλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ»⁵!

* * *

ΔΕΥΤΕ, τέκνα καὶ ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ, «δεῦτε καὶ ἀναβῶμεν εἰς τὸν Οἶκον Κυρίου», εἰς τὸ ὑψηλὸν καὶ ἐνδοξὸν «Ὄρος» τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας μας καὶ ἃς ἀναλογισθῶμεν κατὰ τὴν εὔσημον αὐτὴν ἡμέραν τὴν μυστικὴν δόξαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία περιβάλλει τοὺς εὐσεβεῖς, τοὺς ἀγωνιζομένους μὲ ὑπομονὴν καὶ ἀνδρείαν καὶ συνέπειαν τὸν «καλὸν ἀγῶνα»⁶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς: «ἰσάγγελοι γάρ εἰσι καὶ νίοι εἰσι τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀναστάσεως νίοι ὅντες»⁷.

Κάτω ἀπὸ τὸ ὄστρακινον σκεῦος τοῦ φθαρτοῦ σώματος τῶν πιστῶν τέκνων τῆς Ἐκκλησίας μας, τῶν τέκνων ἐκείνων, τὰ ὅποια ἀπέκτησαν τὴν Χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διὰ τῆς ἐργασίας τῶν θείων ἐντολῶν, κρύπτεται ἡ ὑπερφυὴς καὶ ἀναστάσιμος δόξα, τὸ πνευματικὸν κάλλος καὶ ἡ εὐωδία τῆς Χάριτος, τὸ Πασχάλιον φῶς τῆς Ἁγίας Ὀρθοδοξίας μας.

Διὰ τὴν πνευματικὴν αὐτὴν δόξαν καὶ λαμπρότητα τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ ὄμιλεῖ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου Πνεύματος»⁸.

Ἐχοντες καθαρίσει τὰς καρδίας μας, δεχόμεθα ὡς ἄλλα πνευματικὰ κάτοπτρα, τὰς λαμπηδόνας τῆς θείας δόξης, πληρούμεθα Πνεύματος Ἁγίου, μεταμορφούμεθα, γινόμεθα ἐνδοξοί ὀλονὲν καὶ περισσότερον, λαμβάνομεν τὴν αὐτὴν ἐνδοξὸν εἰκόνα τοῦ Κυρίου μας καὶ ἀντανακλῶμεν καὶ ἡμεῖς, ὅπως ὁ καθρέπτης, ἀπὸ τὰς καρδίας μας τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου.

Γινόμεθα «*υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας*»⁹, μεταβαλλόμεθα εἰς θεῖα καὶ ἔνδοξα κάτοπτρα τῆς Χάριτος, λαμβάνομεν δόξαν καὶ ἐκπέμπομεν δόξαν. Συνεχῶς ἐξομοιούμεθα, διὰ τῆς προσωπικῆς ἐν Χριστῷ μεταμορφώσεώς μας, πρὸς τὴν Εἰκόνα τοῦ «*Βασιλέως τῶν βασιλεύοντων καὶ Κυρίου τῶν κυριευόντων*»¹⁰!

Οἱ Ἅγιοι Ἀγγελοι, εἰς αὐτὰς τὰς ζώσας ἀγίας εἰκόνας τοῦ Οὐρανίου Βασιλέως, βλέπουν Αὐτὸν τὸν «*Κύριον τῆς δόξης*»¹¹ καὶ ἀοράτως περιβάλλουν αὐτὰς μὲ εὐλάβειαν καὶ ἀκολουθοῦν αὐτὰς ώς τιμητικὴ συνοδεία, σεβόμενοι τοὺς ἐνδόξους υἱοὺς τοῦ πανενδόξου Βασιλέως!

Ἄληθῶς! Ὄποια δόξα καὶ τιμὴ ἐδόθη εἰς τὴν πρώην τεταπεινωμένην φύσιν μας διὰ τῆς λαμπροφόρου καὶ φαεσφόρου Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος μας! «*Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, Κύριε, δόξα Σοι!*»...

* * *

ΠΩΣ βιώνομεν ἡμεῖς, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, τὴν ἄφατον αὐτὴν ἀναστάσιμον δωρεάν; Ἐρά γε ὅσοι ἡλεήθημεν νὰ εἰσέλθωμεν διὰ τοῦ Ἅγιου Βαπτίσματος εἰς τὸ «*μέγα καὶ θαυμαστὸν καὶ εὐρύχωρον Πανδοχεῖον*»¹², κατὰ τὸν Ἱερὸν Χρυσόστομον, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ζῶμεν ώς «*υἱοὶ Αναστάσεως*»⁷; Ἐχομεν γίνει κάτοπτρα τῆς Θείας Χάριτος, δεχόμενοι καὶ ἀντακλῶντες τὴν θείαν δόξαν;

Ἀν ὅχι, ἀν δὲν ἔχωμεν φθάσει εἰς τὴν πάμφωτον κορυφὴν τοῦ «*Ὀρους Κυρίου*», ἃς μὴ ἀπελπιζόμεθα, διότι ἡ ἐλπιδοφόρος λύτρωσις διὰ τῆς Θείας Ἀναστάσεως καὶ πάλιν μαρτυρεῖται εἰς τὸν καθημερινόν μας ἀγῶνα.

Ἀν καὶ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον δὲν εἴμεθα ἀπηλλαγμένοι τελείως ἀπὸ τὰ ὑπολείμματα τῆς ἀμαρτίας, ὅμως – δόξα τῷ Θεῷ – εἴμεθα ἐλεύθεροι ἀπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς ἀμαρτίας! Καὶ μὲ τὴν Χάριν τοῦ ἀναστάντος Λυτρωτοῦ μας, ἡ παραμένουσα ἀκόμη μέσα μας ἐμπάθεια μεταβάλλεται παραδόξως εἰς μίαν *εὐεργεσίαν*, διότι μᾶς κεντρίζει συνεχῶς καὶ μᾶς διεγείρει εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς ἀρετῆς, μᾶς ἀφυπνίζει εἰς ἀγῶνας, εἰς πρόοδον, εἰς ἀνοδον καὶ ἀνάβασιν εἰς τὰς θείας καὶ ἐνδόξους κορυφὰς τοῦ «*Ὀρους Κυρίου*»!...

* * *

ΕΙΘΕ ή ἀναστάσιμος Χάρις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης
Μητρὸς τοῦ Φωτός, νὰ μᾶς ἀναστήσῃ καὶ μεταμορφώσῃ εἰς
«νιὸν Ἀναστάσεως», νὰ διέλθωμεν δὲ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς
ἡμῶν «ἐν καινότητι ζωῆς»¹³, εὐωδιάζοντες τὴν εὐωδίαν τῆς
Χάριτος τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός, «Ος
ἔστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην!»

Χριστὸς ἀνέστη! Ἀληθῶς ἀνέστη!

Ἄγιον Πάσχα τοῦ σωτηρίου ἔτους 1993

Εὐχέτης πρὸς ἀναστάντα Κύριον
‘Ο Μητροπολίτης
† ‘Ο Ωρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανὸς
Πρόεδρος τῆς Ιερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

(*) Περιοδ. «Ἄγιος Κυπριανός», ἀριθ. 253 -254/Μάρτιος -Ιούνιος 1993, σελ. 144-145.

1. Ἐξαποστειλάριον Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.
2. Ἡσ. β' 3.
3. Ὁκτώηχος, Κυριακὴ πρωΐ, ἥχος δ', Αἶνοι.
4. Πρβλ. Ἐφ. γ' 6.
5. Ρωμ. η' 21.
6. Α' Τιμοθ. ζ' 12.
7. Λουκ. κ' 36.
8. Β' Κορινθ. γ' 18.
9. Α' Θεσ. ε' 5.
10. Α' Τιμοθ. ζ' 15.
11. Α' Κορινθ. β' 8.
12. Ι. Χρυσοστόμου, ΠΗ τ. 62, στλ. 757/Εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ ἐμπεσόντος
εἰς τοὺς ληστάς.
13. Ρωμ. ζ' 4.
14. Ρωμ. α' 25.